

52578/p

1776

B

XIV

18/
w

434392.
NOTÆ Breves

IN

DISSERTATIONEM

NUPER EDITAM

De MEDICORUM apud
veteres Romanos degen-
tium conditione, &c.

Auctore P. W. M. D.

---

*Neque novus hic mos Senatus Populique
Romani est, putandi quod optimum
sit, esse nobilissimum.*

Vell. Paterc. Hist. 2.

L O N D I N I,

Prostant apud J. NOON & R. FORD in vico
vulgò dicto Poultry, & H. WHITRIDGE ad
Cambium Regium. 1726,

Notæ Breves

I N

DISSERTATIONEM

NUPER EDITAM

*De MEDICORUM apud
veteres Romanos degentium
conditione, &c.*

ANTE paucos hos dies nobis
in manus incidit dissertatio,
cujus inscriptio est, *De Me-
dicorum apud veteres Ro-
manos degentium conditio-
ne*, Auctore C. MIDDLETON, Theologiæ
Professore, eodemque, ut accepimus, viro

literatissimo. In quâ cum ego verâ cum falsis mire permista & confusa cernerem, visum est breves in eam notas conscribere, ne quis antiquitatis parùm intelligens in eâ legenda decipiatur. Initium ejus itaque, Lectores, primùm advertite, quam bene cum ipsius inscriptione congruat, “ (a) Apud veteres Romanos mendendi artem non solum minus excultam, sed ne cognitam quidem esse suspicari fas est.” Utique virum doctissimum de illorum conditione scribere videtis, quos ne fuisse quidem suspicatur: quod quanquam est ex ejus erratis levissimum, tamen inde potestis intelligere, quanta sit ejus in scribendo diligentia & accuratio. Omnino gravius erratum ex templo licebit agnoscere, quo tanquam fundamento nititur universum opus. “ (b) Apud veteres Romanos medicinam “ *Clinicam & Chirurgicam* ab eodem “ homine semper exerceri;” & (c) *Chirurgos* à reliquis medicis nec nomine,

(a) Pag. 5.

(b) Pag. 23.

(c) Ibid.

“ nec

“ nec conditione antiquitus unquam dif-
 “ tingui aut fegregari;” & (d) “ Im-
 “ peratorum temporibus artem medendi
 “ in partes varias fecari quasi & dividi
 “ primùm cœpisse:” Scilicet hæc ideo
 affirmat ille, ut quicquid de istorum igno-
 bilitate, qui humillimas Romæ exercue-
 rint medicinæ partes, apud veteres inve-
 nerit, id omne in universos artis medicæ
 professores transferat. Quod quidem vi-
 rum prudentissimum optimè reputâsse fa-
 teor: Etenim si diversos apud Romanos
 fuisse medicorum gradus primò concessis-
 set, tum utique ea omnia quæ de quo-
 rundam medicorum humilitate ex vetustis
 autoribus afferret, non in superiorem, sed
 in inferiorem ordinem cadere rectissimè
 fensit. Ad sententiam suam tuendam ad-
 dit insuper Mercurialis & Menagii viro-
 rum eruditissimorum auctoritatem. (e)
 “ *Omnes priscos Medicos fuisse etiam*
 “ *Chirurgos,*” ait Mercurialis. (f) “ *Po-*
 “ *stremis temporibus,*” ait Menagius, par-

(d) Pag. 24.

(e) Pag. 23.

(f) Pag. 25.

“ tem

“ tem illam medicinæ quæ manu mede-
 “ tur, ab aliis homines sejunxerunt :
 “ quando factum hoc dissidium, dixerit
 “ alius, non ego, certe *post Antonini*
 “ *tempora.*” At videte quàm parùm at-
 tenderint viri doctissimi : Etenim hæc
 omnia unico Cornelii Celso luculento tes-
 timonio refelletis. (g) “ Tertiam esse
 “ medicinæ partem, quæ manu curet, &
 “ vulgò notum & à me propositum est:
 “ —Hæc autem pars, cùm sit vetustissi-
 “ ma, magis tamen ab illo parente omnis
 “ medicinæ Hippocrate, quàm à priori-
 “ bus exculta est. Deinde, *posteaquam*
 “ *diducta ab aliis habere professores suos*
 “ *cæpit, in Ægypto quoque* increvit, Phi-
 “ loxeno maxime autore, qui pluribus
 “ voluminibus *hanc partem* diligentissime
 “ comprehendit. Gorgias quoque & So-
 “ stratus, & Herones, & Apollonii duo,
 “ & Ammonius Alexandrinus, multique
 “ alii celebres viri, singuli quædam re-
 “ perêrunt. *Ac Romæ quoque* non me-

(g) In præfat. lib. 7.

“ diocres professores, maximèque nuper
 “ Tryphon pater, & Euelpistus Phlege-
 “ tis filius, &, ut ex scriptis ejus intel-
 “ ligi potest, *horum* eruditissimus Meges,
 “ quibusdam in melius mutatis, aliquan-
 “ tum *ei disciplinæ* adjecerunt. Esse
 “ autem *Chirurgus* debet adolescens, &c.”
 Et paulo infra, “ Curationes quas alibi
 “ executus sum, *Chirurgi* sibi vendicant.”

(b) Hæc verba aperte indicant illarum
 professionum partitionem longo antè tem-
 pore factam, primò in Ægypto, tum Ro-
 mæ quoque obtinuisse. Quinetiam adver-
 tite, ut ipse vir doctissimus opinioni ad-

(b) Eò magis miror viros eruditos hæc non advertisse,
 quod *chirurgorum* nomen toties apud illos etiam autores
 occurrit, qui ante Galenum scripserunt. Cels. 6. 7. *Pto-*
lomeus chirurgus. Scribon. Larg. c. 68. “ Itaque quamvis
 “ *ad Dieteticos* pertinentes compositiones exhibuerimus, ta-
 “ men claudicat & vacillat hic liber, nisi eas quoque quæ
 “ *ad Chirurgos* pertinent posuerimus, quarum initium ab Em-
 “ plastris faciæmus.” Cap. 69. Emplastrum *Tryphonis Chirurgi*.
 “ — Cap. 70. Emplastrum *Megetis Chirurgi*. — Cap. 72.
 “ Emplastrum *Traseæ Chirurgi*. — Cap. 78. Emplastrum
 “ *Traseæ Chirurgi*. — Cap. 79. Emplastrum *Aristi Chirurgi*.
 “ — Cap. 82. Emplastrum *Dionysii Chirurgi*. — Cap. 85.
 “ Emplastrum *Euelpisti Chirurgi*. — Cap. 95. *Tryphon Chirur-*
 “ *gus*.” Sextus Pyrrhon. 1. 14. §. 84. Σωτήριχος ὁ χειρὺς-
 γός. Cæl. Aurel. 3. 8. *Socrates Chirurgus*. Plin. 29. 1.
Alcon Vulnerum Medicus. Archagathus *Vulnerarius*, &c.

versetur

versetur suæ, ubi *medicum* illum *Vulnerarium*, sive *Chirurgum*, ex Plinio inducit, (i) cujus quidem professio, ut est vel ex ejus appellatione manifesta, sic satis promptum exhibet argumentum ad Middletoni sententiam evertendam. Jam verò illa reputate, quæso, quæ de Asclepiade medico celebri memoriæ tradita sunt. (l) Hic enim cùm Pompeii Magni tempore Romæ fuerit artis oratoriæ magister, ex medicinâ verò fructus magis uberes percipi vidisset, ad eam artem se contulit, eamque continuò magnâ ex parte mutavit. Etenim Democriti & Epicuri Philosophiam (m) tum temporis in Italia maximè floruisse constat; Asclepiades autem, ut erat sanè istius disciplinæ bene peritus, omnem medendi scientiam rationibus ex istâ philosophiâ petitis illustravit. Quod tantâ cum eloquentiâ, tamque feliciter præstitisse videtur, ut hominum animos mirè ad se alliceret, magnamque apud

---

(i) Pag. 21.

(l) Vid. Cels. Præf. lib. 1. Plin. 26. 3. 25. 2. &c.

(m) Cic. Tusc. Q. 4. 3. de finib. lib. 1, &c.

summos viros auctoritatem sit consecutus: Adeo ut non gravaretur ille Romanæ eloquentiæ princeps Cicero, hujus nomen in divinum opus de Oratore inferere, eumque ut eloquentissimum omnium medicorum, ut amicum suum concelebrare (n): Qui quidem honos summus haberi posset, nisi major etiam ipsi contigisset. (o) Et enim à Mithridate maximo rege sollicitatus est, ut ad illum ex urbe Româ veniret; quod quanquam honestè recusavit, librosque pro seipso misit, tamen summè honorificum est à magno Rege testimonium, eodemque haud malo medicorum æstimatore. Et quo loco apud Romanos fuerit Asclepiades ex hoc colligere potestis, cum ad tantum Regem, tamque egregium medicinæ fautorem inde concedere tanti non habuerit. Hunc verò quamvis in arte medicâ tam multa mutasse constet, quæ à medicis veteribus memoriæ tradita sunt; tamen *Chirurgicam* artis

---

(n) De Oratore, I. 14.

(o) Plin. Nat. Hist. l. 25. c. 2. §. 3. Edit. Harduin.

medicæ partem attigisse minimè reperi-
tis : Imò verò illam omnino non attigisse,
librorum ejus inscriptiones, quæ quidem
hodie supersunt, satis declarant ; sunt
enim istæ : *De tuenda Sanitate, De mor-
bis Acutis, De Febris, De communi-
bus Auxiliis, De Lue, De Hydrope,
In Aphorismos Hippocratis, Adversus
Erasistratum, De Compositione Medica-
mentorum, Definitiones Medicæ*, aliæque
id genus (p), quæ quidem ad *Chirurgiam*
nullo modo pertinent. Fuit ergo Romæ
Asclepiades medicus *Clinicus*, Archaga-
thus verò *Chirurgus*, etiam ante Impera-
torum tempora. Sed etiam *Chirurgos* ad
medici *Clinici* professionem, ut ad altio-
rem gradum aspirare solere, discimus ex
noto illo Martialis epigrammate :

*Chirurgus fuerat, nunc est vespillo Diaulus,
Cæpit, quo potuit, Clinicus esse modo.*

Scilicet ex ambiguo lusit in eum poeta ;
quoniam tam vespillo, qui mortuos in

(p) Memorantur à Celso, Plinio, Aureliano, Galeno, &c.

lecto efferre, quàm medicus, qui ægros in *lecto* decumbentes invisere solitus sit, uterque *Clinicus* appellari potest. Huc addite denique Galeni testimonium, qui de hac artium illarum partitione, non ut recens Antonini tempore factâ, sed ut de communi & usitata civitatis consuetudine loquitur. (q) “Tantum autem testificari
 “Eudemo possum magis fuisse servatos,
 “qui ab illo curabantur, quàm qui blandis *emplastris* utebantur. Aggressus
 “verò fuisssem aliquando ipse quoque experiri ejusmodi curationis rationem, si
 “perpetuò in Asia mansissem; sed cum
 “*Romæ* plurimùm agerem, *civitatis morem* sum secutus, permessa iis quos *Chirurgos* vocant maximâ ejusmodi operum parte.” Quod cum alio Galeni loco collatum illustratur. (r) “Mirum
 “non est, ait ille, si ars ea, quæ maxima
 “fit, tot admittat sectiones; atque etiam
 “si in maximâ civitate pro harum una-

(q) Meth. medend. l. 7.

(r) De partibus artis Medicæ.

“ quaque statim aliquis reperiatur, qui
 “ inde *medicus* dicatur: neque enim in
 “ *exiguo quodam oppido* posset quis sibi
 “ victum parare, qui tantum suffusiones
 “ oculorum pungeret, vel hernias incide-
 “ ret; *Romæ* verò & *Alexandriæ*, præ
 “ mortalium in iis multitudine, possunt
 “ quemcunque alere, qui aliquam etiam
 “ ex his artibus (s) tantummodo profite-
 “ tur.” Patet igitur ex his omnibus
 Middletonum omnino errasse, cum *Chi-
 rurgos* in urbe Româ à cæteris medicis
 minime distinguere affirmaret, Medumque
 virum eruditissimum earum artium parti-
 tionem Romæ fuisse factam recte sensisse.
 Neque minus id Middletoni erratum est,
 ubi ex Mercurialis autoritate “ *Omnes
 medicos, usque ad Galeni tempora, sua
 medicamenta parasse* ait (t): quod qui-
 dem Mercurialem virum doctissimum scri-

(s) Quemadmodum etiam longo antè tempore scripsit
 Scribonius Largus ad Julium Callistum: “ Omnibus per-
 “ misit liberum arbitrium magnitudo professionis: multos
 “ itaque animadvertimus, unius partis sanandi scientiâ,
 “ *Medici plenum nomen* consecutos.

(t) Pag. 23.

psisse miror; Middletonum id arripuisse mihi non adeo mirum est, qui dummodo aliquid in medicos congerere possit, de veritate non usque adeò sollicitus esse videtur: Quippe hanc rem à Plinio satis apertè explicari videbitis. (u) “ Atque
 “ hæc omnia, ait ille, *medicamenta me-*
 “ *dici*, quod pace eorum dixisse liceat,
 “ *ignorant, pars major & nomina, in*
 “ *tantum à medicaminibus conficiendis*
 “ *absunt*, quod esse proprium medicinæ
 “ solebat. Nunc quoties incidere in li-
 “ bellos, componere ex his volentes ali-
 “ qua (hoc est, impendio miserorum ex-
 “ periri commentaria) credunt Seplasiæ
 “ omnia fraudibus corrumpenti.”

Probavimus igitur paucis at luculentis testimoniis, diversas medicinæ partes proprios habuisse Romæ professores, contra quam Middletono visum est. Itaque labefactato ipsius fundamento, corrui totum opus. Etenim cum istorum infimi com-

---

(u) Plin. Nat. Hist. 34. II.

muni *Medicorum* nomine passim appellati sint, non rectè quicquid humile de medicorum statu & ministeriis apud veteres invenitur, tanquam de universis artis medicæ professoribus dictum accipiendum est, quod quidem certe à Middletono factum esse videmus. Quasi quis quod de lignariis fabris dictum fuerit, in architectos transferret, quorum conditionem longe diversam esse nemo est qui ignoret.

“ Quippe quam proportionem, ut ait Galenus (x), architectus erga ædificatores
 “ lignariosque fabros, & alios quibus imperat artibus, eandem & medicus erga
 “ suos ministros gerit : Isti verò sunt unguentarii, herbarii, coqui, cataplasmata
 “ adhibentes, humore conspergentes,
 “ clysterem suffundentes, scarificantes,
 “ venam scindentes, cucurbitulas affigentes.”

Non mirum igitur esse debet, cum extiterint Romæ medici, quorum tam hu-

---

(x) Comment. in Epidem.

mile ministerium esset, istos tam parvo
venisse pretio *. At contra legatis, quæso,
locum Plinii de quæstibus medicorum.
(γ) “ Multos, ait ille, prætereo medicos,
“ celeberrimosque ex iis Cassios, Calpe-
“ tanos, Arruntios, Albutios, Rubrios.
“ Ducena (z) quinquagena HS. annua
“ mercede iis fuere apud Principes: Q.
“ verò Stertinius imputavit principibus,
“ quod HS. quingenis (a) annuis conten-
“ tus esset, sexcena (b) enim sibi quæstu
“ urbis fuisse numeratis domibus osten-
“ debat. Par & fratri ejus merces à
“ Claudio Cæsare infusa est: censusque
“ *quanquam exhausti* (operibus Neapoli
“ exornatâ,) hæredi (c) HS. ccc reli-
“ quere. Crinas nuper (d) centies HS.
“ reliquit, muris patriæ mœnibusque aliis

* Diff. pag. 5.

(γ) Lib. 29. c. 1.

(z) Hoc est (secundum Harduinum) monetæ Gallicæ li-
bræ 25000; vel, si singulas libras Gallicas solido Anglica-
no communiter æstimemus, monetæ nostræ 1250 lib. per
annum.

(a) 2500 lib. per annum.

(b) 3000 lib. per annum.

(c) 150000 lib.

(d) 50000 lib.

“ *pæne non minori summa extructis.*”
 Videtis quam ingentes medici Romani
 confecerint pecuniæ summas. Jam verò
Medicis Servis commune pretium in lege
 Justiniani constitutum est ad *solidos sexa-*
ginta. An vobis credibile nunc est, ho-
 rum *medicorum* idem fuisse officium? An
 verò quenquam ex Romanis creditis tam
 amentem fore, ut hominem, qui sibi fru-
 ctum tam ingentem quotannis reddere
 posset, tam parvo pretio venderet? Uti-
 que istos Middletoni veteres Romanos
opicos homines (e) fuisse non nescitis; sed
 nullum, mihi crede, unquam hominum
seculum usque adeo fuit *insipiens & infice-*
tum. Vos ergo Middletono, si libet, credite,
 hominem morborum curandorum peritum,
 (f) qui viginti millia solidorum quotannis
 conficeret,

(e) Plin. *ibid.*

(f) Ex his fatis intelligimus duplicem fuisse medicorum
 apud Romanos degentium conditionem; omnino ut in
 Græcia, unde medicinam suam quidem accepere Romani.
 De hoc loquitur *Atheniensis* ille apud Platonem in hunc
 modum: ‘ Nonne dicimus quosdam *medicos* esse, & quos-
 ‘ dam medicorum *ministros*, quos etiam *medicos* appellamus?
 ‘ — Num igitur intelligis cum *servi & liberi* in civitate
 ‘ ægrotent, *servos à servis* plerunque curari? Qui & in
 ‘ officinis

conficeret, sexaginta solidis apud veteres Romanos vulgo venisse: Ego potius credam, vel phlebotomum, vel oricularium, vel herniarium, vel reuñctorem, vel enematum administratorem; Medicum *Clinicum*, neque *Chirurgum* quidem bonum, nunquam credam:

Neque vos moveat quod ex Plinio profert vir doctissimus, (g) “Artem medicam Romanâ gravitate *indignam* haberi:” Quippe id à solo Middletono apud Plinium legitur. Quæso, locum ipsum inspici-
te; videbitis enim ex Plinii sententiâ paucos ex Romanis medicinam exercuisse, non quòd eam gravitate suâ *indignam* judicarent, sed quia in istâ arte *Græci soli*, vel apud imperitissimos quosque *auctoritatem*

“officinis medicis versantur, & omnia circumeunt, nec rationem ullam de singulis *servorum* morbis aut reddunt, aut accipiunt, sed quæ usu prodesse videntur tyrannorum insiar superbe & pertinaciter imperant, atque ita à *servo ad servum* medentes transvolant. — *Liber autem medicus liberorum ut plurimum morbos curat*, atque considerat, ita ut à principio naturam morbi perquirat, communiterque cum ægrotante atque ejus amicis versetur.”
Etc. l. iv. de legib. ex versione Ficini.

(g) Pag. 8. & 21.

C

habuerint.

habuerint. (b) “ Solam hanc, ait Plinius, artium Græcarum nondum exercet Romana gravitas in tanto fructu. Paucissimi Quiritium attigere, & ipsi statim ad Græcos (i) transfugæ: Imo verò AUCTORITAS aliter quàm Græcè eam tractantibus etiam apud imperitos expertesque linguæ non est; ac minus credunt quæ ad salutem suam pertinent si intelligunt.” Ergo de *indignitate* artis apud Plinium ne verbum quidem ullum est, sed eam vocem INDIGNAM ad Plinii verba à bono Theologo adtextam esse videtis, quo vobis fucum faceret, eaque sententiæ suæ magis congruentia redderet. Qualem versutiam ejus in auctorum verbis ad suam sententiam confingendis alibi licet animadvertere. Cùm enim à Suetonio (l) memoriæ proditum sit, “ Imperatorem Augustum in annonæ caritate peregrinos omnes, exceptis Medicis & Præcepto-

---

(b) 29. 1. §. 8. Edit. Harduin.

(i) Quoniam Græcè homines Romani scripserunt, ut Sextius Niger alique. Harduin, Not. ibid.

(l) In August. c. 42.

“ *ribus*, & partem quoque fervitiorum
 “ urbe expulisse ;” sic ut *Medicos*, utpote
 qui *Græci* plerique fuerint, inter *pere-*
grinos recenseat. Videte, quæso, quàm
 audacter hæc mutaverit Middletonus. (m)
 “ Augustus magnâ quadam annonæ cari-
 “ tate *Servitiorum partem, exceptis Me-*
 “ *dicis & Præceptoribus*, ex urbe expu-
 “ lisse à *Suetonio dicitur.*” Hanc verbo-
 rum inversionem incuriæ ejus, an malitiæ
 fitis assignaturi, nescio : certè utracunque
 fit, summa est, & vobis non facile igno-
 scenda, nisi vobis gratum sit, quod vir
 doctus tales stultos bardosque vos omnes
 duxerit, quos falsitate tam apertâ circum-
 veniri posse speraret.

Minimi momenti sunt reliqua quæ ab
 eo prolata sunt argumenta, etiamsi illo-
 rum vis maxima ab iis quæ supra dicta
 sunt non esset jam fatis retusa. Scilicet
 Senecam in epistolis ejus artis professores
 (n) *humillimis mortalium* annumerare ait.

(m) Pag. 10.

(n) Pag. 7. & 27. Senec. Ep. 87.

At vobis ignotum esse non potest, nihil mediocre, nihil moderatum apud Senecam inveniri, omnia verbis nimis exaggerata & fere tumida Stoico more poni. Sic idem in epistolâ proximâ etiam *omnes artes liberales* nihilo levius calumniatur.

“(o) An tu quicquam, inquit, in istis artibus esse credis boni, quorum professores *turpissimos omnium, & flagitiosissimos* cernis?” Videtis quam severe, quam universe; quæ tamen vos, opinor, non verè, sed accusatorie dicta accipietis ex usitata Stoicorum licentia. Sexcenta apud eum extant ejusmodi dicta. Atqui idem contra, ne eum in medicinam semper iniquum esse censeatis, artem medicam (p) OMNIUM LIBERALISSIMAM appellat. Unde refutatur alia quoque Middletoni calumnia, qui negat * medicinam inter liberales artes apud Romanos haberi;

(o) Epist. 88.

(p) Epist. 95. artes pleræque, — imò ex omnibus liberalissima — sicut medicina. Sic A. Gell. Noct. Att. xviii. 10. Existimavi non medico soli, sed omnibus quoque hominibus LIBERIS, LIBERALITERQUE INSTITUTIS, &c.

* Diff. p. 9.

quid-

quinetiam apud Jurisperitos eam à studiis liberalibus distingui *semper* & seungi ait. Sed ego in Pandectis hanc legem reperio: “ (q) Magistris qui civilium munerum
 “ vacationem habent, item *Grammaticis*,
 “ & *Oratoribus*, & *Medicis*, & *Philo-*
 “ *sophis*, ne hospitem reciperent, à prin-
 “ cipibus fuisse immunitatem indultam,
 “ D. Vespasianus & D. Hadrianus rescri-
 “ pserunt.” Quæ lex paulò postea his ver-
 bis concepta legitur: “ (r) Recipiendi
 “ hospitis necessitas, & militi, & *libera-*
 “ *lium artium professoribus*, inter cetera
 “ remissa sunt.” Videat Middletonus
 quomodo hæc interpretetur. Quanquam
 ad convitium tam leve redarguendum sa-
 tis esset vel Sanctionis Pragmaticæ aucto-
 ritas, in quâ idem expresse scriptum re-
 peritur: (s) “ Annonas quæ *Grammati-*
 “ *cis* ac *Oratoribus*, vel etiam *Medicis*
 “ & *Jurisperitis* antea dari solitum erat,
 “ & in posterum, suam scilicet professio-

(q) l. 18. §. 30. ff. de mun. & hon.

(r) l. Ab his oner. §. 2. ff. de vac. & excus. mun.

(s) Const. Pragmat. Justinian. cap. 22.

“nem exercentibus, erogari præcipimus,
 “quatenus juvenes *liberalibus studiis*
 “eruditi, per nostram Rempublicam flo-
 “reant.” Neque tamen vobis mirum
 esse debebit, si tenuem aliquam distinctio-
 nis speciem poni, artemque medicam à
 reliquis artibus liberalibus quodammodo
 segregari videatis, velut in istis locis quæ
 profert (t) Middletonus. Ea enim apud
 veteres non tam in studiis istis (u) libe-
 ralibus, quæ ab ingenuis universis ad uti-
 litatem, vel ad ornamentum percipienda
 forent, quàm in (x) artibus necessariis
 habebatur, quemadmodum apud nos ho-

(t) Ad Dissertat. p. 9. ex Pandectis & Codice: ‘Sala-
 rium ob liberalem artem, vel ob medicinam, &c.’

(u) Ista fuere *Grammatica, Rhetorica, Geometria*, ut in
 Pandectis definitum est. l. 1. ff. de var. & extraord. cognit.
 (Ubi addit Ulpianus, ‘*Medicorum quoque eadem causa est*
 ‘quæ professorum (i. e. liberalium artium) nisi quod justior;
 ‘cùm hi salutis hominum, illi studiorum curam agant.’)
 His *Musicen* adjungit Quintilianus, lib. 1. de Instit. Orat. sci-
 licet ex Græcorum consuetudine. Vid. C. Nep. in Epami-
 nond. & Aristot. lib. 8. Polit. Hæc autem, quia omnibus
 communia sunt, ἐγκύκλια Græci vocant.

(x) Hanc distinctionem in Jure Civili reperio, l. 8. Cod.
 de Metat. & Epidemet. ‘*Archiatros nostri palatii, necnon*
 ‘urbis Romæ, & *magistros literarum*, pro necessariis arti-
 ‘bus, vel *liberalibus disciplinis*, necnon *picturæ professores*
 ‘(si modo ingenui sunt) hospitali molestia, quoad vivent,
 & liberari præcipimus.’

die: Cùm enim pars ejus præcipua in usu & exercitatione consistat, studium ejus, ut scitis, à nobilioribus vix aut ne vix quidem attingitur, & non tamen ideo nobis illiberalis & inhonesta, nec *Anglica gravitate indigna* censetur.

Jam satis demonstratum opinor, quàm futilia atque etiam falsa pro gravibus & certissimis argumentis habuerit Middletonus, quamque facilè refutentur ea, quæ in medicos ille tanto studio atque artificio congescit. Etenim testimonia ejus præcipua vel *Clinicos*, quos deprimere tantopere studet, medicos minimè attingentia, vel omnino per incuriam depravata, per malitiàmve ficta, vel denique veterum testimoniis certissimis contraria deprehendistis. Ergo reliqua vobismetipsis advertenda relinquo, satis habens ea quæ præcipua visa sunt, vestræ animadversioni subjecisse. Nam permulta talia sunt, quæ vos ipsi ne quidem digna refutatione censebitis. Velut ubi Romanorum morem
Græci

Græci tragici sententia probat (y), eamque de fervorum institutione consuetudinem, quam ipse quidem apud Romanos auctores neutiquam repererit, vos verò reverà non obtinuisse, sed commentitiam esse cognoscetis (z), hanc inquam, Euripidei versiculi auctoritate vobis mirificè confirmavit.

Verùm hæc missa facio : Tandem enim Middletonum ipsum *aliquid concedere video, ne eum obstinatum nimis & pervicacem* dicatis. At quale tandem illud est ? Scilicet (a) cùm negare non potest aliquos ex Græcis, qui primi fuerunt Romæ medici, *liberos* fuisse, hos tamen *humilis certè & abjectæ conditionis* fuisse ait. Quæretis fortasse quonam id testimonio confirmet, vos enim ejus affirmationi minime fidem habituros, quippe qui vobiscum dudum malâ fide egerit.

(y) Ad p. 9. ex Euripide.

(z) Vid. Aristotel. OEconomic. l. I. cap. 5. Senec. de Benef. l. 3. c. 21, &c.

(a) Pag. 9.

At nullius omnino auctoris sententiam, ne detortam quidem fictamve illi proferre visum est; id verò ex propriâ scientiâ posuit: scilicet de ea, *tanquam de re humili & abjecta nimis apud auctores mentio non occurrit* (b). Ergo id quantum vobis visum est, credite.

Certè nonnullos viros eruditos amplissimâ fortunâ usos, & in his fortè medicos, qui vix ullius artis professoribus apud Græcos fuerunt inferiores, Romam *ad illud imperii*, ut ait Cicero, *gloriaeque domicilium* migrâsse, verisimile videri potest: Alios verò ex Græcis & Asianis, qui per belli fortunam captivi facti sunt, & à Romanis in servitutem redacti; & in his nonnullos quoque ex medicorum professione fuisse non incredibile est, qui propter doctrinam & scientiam postea manumissi, nonnunquam etiam summis honoribus aucti fuerint, quemadmodum aliis quoque viris eruditis illis temporibus

---

(b) Diff. Pag. 8.

contigisse memoriæ proditum est. Ergo quod hi tales *Libertini* fuerint, non tam artis medicæ apud Romanos *indignitati*, quàm ipsius honori tribuendam esse videtis; utpote quæ professores suos de indignâ & iniquissimâ conditione ad honestiorem, & de ipso servitutis & captivitatis statu ad tantos honores evexerit. Sed pluribus non est opus; neque enim ipse *Dissertationem* scribo, solùm *Middletonianam* redarguo.

Quinetiam jamdudum ab ipso Cicerone dijudicata est hæc controversia, locusque suus medicinæ tributus, neque primus is quidem, neque secundus, at medius certè, isque satis honestus; qualem medicinæ professores hodie quoque obtinere nec immerito cognoscitis. Tantum rogo ut sententiam ipsam, non ut apud Middletonum (c) discerpitur, sed integram, ut apud Ciceronem est, legere dignemini (d) “ Jam de

---

(c) Diff. p. 8.

(d) De Offic. 1. 42.

“ Artificiis & Quæstibus, qui *liberales*
 “ habendi, qui *sordidi* sint, hæc ferè
 “ accepimus. Primum improbantur ii
 “ quæstus, qui in odia hominum incur-
 “ runt, ut portitorum, ut foeneratorum :
 “ Illiberales autem & sordidi quæstus
 “ mercenariorum omnium, quorum ope-
 “ ræ, non quorum artes emuntur ; est
 “ enim illis ipsa merces auctoramentum
 “ servitutis. Sordidi etiam putandi, qui
 “ mercantur à mercatoribus quod statim
 “ vendant ; nihil enim proficiunt nisi ad-
 “ modum mentiantur, nec verò quidquam
 “ est turpius vanitate. Opificesque omnes
 “ in sordidâ arte versantur ; nec enim
 “ quidquam ingenuum potest habere offi-
 “ cina. Minimeque artes hæ probandæ,
 “ quæ ministræ sunt voluptatum, *cetarii*,
 “ *lanii*, *coqui*, *fartores*, *piscatores*, ut
 “ ait Terentius ; adde huc, si placet, un-
 “ guentarios, totumque ludum talarium.
 “ Quibus autem artibus aut prudentia
 “ major inest, aut non mediocris utilitas
 “ quæritur, ut medicina, ut architectura,

“ ut doctrina rerum honestarum, hæ sunt
 “ iis, quorum ordini (e) conveniunt, ho-
 “ nestæ. Mercatura autem, si tenuis est,
 “ fordida putanda est ; si magna & co-
 “ pioſa, multa undique apportans, mul-
 “ tisque sine vanitate impertiens, non est
 “ admodum vituperanda ; atque etiam
 “ si satiata quæſtu, vel contenta potius,
 “ ut sæpe ex alto in portum, ex ipſo
 “ portu ſe in agros poſſeſſionesque con-
 “ tulerit, videtur jure optimo poſſe lau-
 “ dari. Omnium autem rerum ex quibus
 “ aliquid acquiritur, nihil est agricultura

(e) Ordini, h. e. *Servis & Libertis*, ait Middletonus. At
 contra Paulus Manutius: ‘ Quoniam nomen *ORDO honesta-*
 ‘ *tem quandam* ſignificat, ideo *Plebeius ordo* nemo de vete-
 ‘ ribus dixit ; at Senatorii ordinis, Equeſtris ordinis cre-
 ‘ berrima mentio.’ Item Ald. Manut. in Cic. Off. 2. 24.
Ordine, ne videretur de humilibus tantum loqui, addidit,
Ordine, quia nobilius eſt ordo quam genus. Cum autem
 ſemel apud Ciceronem in orationibus nomen *ordo* de Li-
 bertinis per levem quandam adulationem ponitur, ſcri-
 bit in commentariis Afconius Pedianus nonnullos ſuo,
 hoc eſt Auguſti ſeculo locum iſtum de Equitibus Romanis
 intellexiſſe ; *Quia ORDINEM dixit*, ait ille, *Equitum Ro-*
manorum ordinem dici quidam putant. Aſc. Ped. comm.
 in Verr. Eodemque auctore diſcimus Servorum & Liber-
 tinorum non *ordinem*, ſed *conditionem* dici ſolère. *Honestus*
 autem *honoratus* eſt, ut ſcribit Cicero ad Trebatium: *Ho-*
neſtatem & facultates tuas augeas. Idem alibi: *In*
hæc ſententiâ ſumus, ut te cupiamus in libera republica mag-
nūm & honeſtum eſſe, &c.

“ melius,

“ melius, nihil uberius, nihil dulcius,
 “ nihil homine, nihil libero dignius; de
 “ qua, quoniam in Catone majore fatis
 “ multa diximus, illinc assumes quæ ad
 “ hunc locum pertinebunt.” Habetis hic
 apertam & plenam Ciceronis sententiam,
 quam filii instituendi gratiâ posuit vir omni
 honore cumulatissimus. Jam videte, quæso,
 ubi illas ignominiae notas reperiatis, quas
 arti medicæ inurere velit Middletonus:
 Scilicet illam omnino fuisse (f) “ *servilem,*
 “ *ignobilem, abjectam, sordidam, nullo*
 “ *loco aut honore habitam, nonnisi à mor-*
 “ *talium infimis, humillimis, servis,*
 “ *Græculis, fugitivis, atque extremæ*
 “ *sortis hominibus administratam, illi-*
 “ *beralem, civi prorsus indignam.*” Uti-
 que huc tandem res redit. MARCUS
 TULLIUS CICERO AIT, MEDICINÆ PRO-
 FESSIIONEM HONESTO CIVIUM ORDINI
 DECORAM ESSE; CONYERS MIDDLETON
 NEGAT, EAMQUE ESSE SORDIDAM, ILLI-

(f) Vid. Diss. p. 4, 7, 8, 9, 10, &c.

BERALEM, CIVE PRORSUS INDIGNAM
AFFIRMAT. UTRI CREDITIS, QUIRITES?

Sed dimittamus tandem Theologum undique doctissimum, qui tamen in monumentis veterum perscrutandis idem fecisse videtur, quod ipse Sponio vitio dederit, “ (g) quodque omnes ii solent, qui certis
“ quibusdam destinatisque sententiis sese
“ addixerint, ea videlicet quæ opinionibus
“ suis præjudicatis favere quoquomodo
“ credant, rapere undique, & in partes
“ suas torquere, alia verò omnia negligere facile, aut celare.”

Et hæc quidem hætenus. Reliqua (ne enim omnia ejus errata aut tam brevi tempore me perspexisse, aut tam paucis exposuisse credatis) persequantur ii quibus otium est, quique fuerint diutius in antiquitatis cognitione versati. Equidem prætermittere minimè volui, quin hæc pauca, quæ in promptu erant, ejus sententiæ op-

---

(g) Diff. p. 14.

ponerem, ne juvenes antiquitatis parum intelligentes per illum decepti de arte medica minus honorifice sentirent, eorumque industria in artis utilissimæ studiis languesceret : Quippe Ciceronis illud verissimum est, *Honos alit artes, omnesque incenduntur ad studia gloriâ, jacentque ea semper quæ apud quosque improbantur.* Velim autem existimet vir eruditus, ea quæ à me contra ejus sententiam liberè dicta sunt, non esse eo animo dicta, quod aliquam in illum contumeliam jacere cuperem ; sed quia veritatem, quæ ab ipso obscurata quidem est, quantum potui patefacere studerem. Neque sanè diffitebor me amore medicinæ artis præstantissimæ incitatum, ad hanc controversiam accessisse ; quippe cùm illud Imperatoris Antonini præceptum mihi maxime probeatur, quod omnibus, tum artis medicæ, tum aliarum artium professoribus convenire, non negabit eruditissimus Middletonus : (b) QUAM DIDICISTI ARTEM, EAM

(b) Antonin. 4. 31.

DILIGITO, ET INTRA EAM TE CONTINETO ; NULLI AUTEM HOMINI NEC SERVUM, NEC TYRANNUM TE EXHIBEAS.

FINIS.

